

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1176. Usque Ad Annum 1203

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118022

§. 55. Stephani Tornacensis extrema.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66394](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66394)

non debes, Regem Hungariæ quinque Diæ-
ceses Episcopales earumque census mihi
subtraxisse, unde illæ terræ desertæ & in-
cultæ jacent. Judica an justum & æ-
quum sit hæc tolerari. Ceterum, ego
sane non dispicio causam, cur Episcopi
Bulgarorum ipsi S. Chrisma non confe-
cerint, ac necessarium crediderint, illud
aliunde accipere (*).

Sæcul. XII.
A.C. 1203.

§. LV.

Stephani Tornacensis extrema.

Hoc anno millesimo ducentesimo ter-
tio rebus mortalibus ereptus est Ste-
phanus Episcopus Tornacensis, inter æ-
vi sui Præsules eximius. Ad eum, mu-
nera Episcopalia auspicatum, familiares
detulerunt, Doctorem Berterium, Ar-
chidiaconum Cameracensem, veterem
amicum suum, de ipso dicere, quod mo-
res Episcopali celsitudine dignos indue-
re nesciret. Ut igitur objectum dilue-
ret, Stephanus Epistolam ad Berterium
dedit, in qua vitæ suæ rationem expo-
nit in hunc modum: *Ex urbe raro pe-
dem*

Sup. Lib.
LXXIV.

§. 39.

ep. 208.

(*) Verisimile est, Græcos, a quibus Chris-
ma accipiebant Bulgari, eorum ignorantiam
improba solertia aluisse, ut sibi eo magis in
spiritualibus & temporalibus obnoxios habe-
rent.

Hist. Eccles. Tom. XVIII.

Xx

Sæcul. XIII.

A.C. 1203.

*dem effero. Officio divino, ubi per ne-
gotia licet, cum ceteris semper intersum.
Ovibus meis Verbum Dei pro modulo do-
ni, quod accepi, prædico, atque sermo-
nibus meis Hæresim nascentem, aliosque
similes errores pro viribus oppugno. Neme-
pe Manichæismum, qui Flandriam plu-
resque alias regiones infecerat. Tum
prosequitur Stephanus: Sacramenta
quæ gratis accepi, gratis do, & simoniam
abominor. Si non omnia dona mihi
oblata rejicio, saltem illicita non accipio.
Peccata sua mihi confitentibus consilium
suggero, eorum malis per Penitentiam
consulo, afflictos pro viribus mihi a Deo
concessis consolor. Horis, quibus vo-
co, sacram Scripturam lego, & meditor.
Hominibus honestis hospitium lubentissime
præbeo. Solus & clam non manduco,
superflua & peregrina abjicio. Patri-
monium Jesu Christi in salios & sycop-
phantas non effundo. Hæc sunt quæ ab
hominibus videri possunt, de occultis so-
lius Dei est judicium.*

Stephanus Episcopus multas ærummas
tulit ob Interdictum, quo Diocesim
Rigord. p. 41 suam constringere jussus est. Quippe
cum anno millesimo centesimo nonage-
simo septimo Balduinus Comes Flandria,
fide quam Regi Franciæ, Vasallus Do-
mino suo, debebat violata, foedere cum
Rege Angliæ, ejus inimico, inito, agros
Fran-

Franciæ devastaret, Cardinalis Melior, Sæcul. XIII.
 Legatus in Franciam a Cœlestino III. A. C. 1203.
 Papa missus, omnes Comitibus Flandriæ *Sup. Lib.*
 ditiones Interdicto Ecclesiastico subijci *LXXIV.*
 iussit. Quibus acceptis mandatis, Epi- *S. 5.*
 scopus Tornacensis, Archiepiscopum Re-
 mensem Patronum suum consulturus,
 scripsit ei in hunc modum: *Plagæ prio-*
ris, Interdicto insictæ, cicatrix necdum *ep. 231.*
obducta est; si succedat & alterum vul-
nus, lethale erit, & nobis tacentibus
Hæreses invalescent. Ecclesiis clausis,
qui de Altari vivunt, ad mendicitatem
redigentur. Porro nobis exploratissi-
imum est, hujus Principis pectus usque
adeo obfirmari, ut nec excommunica-
tione nec Interdicto tangatur, sæcula-
ria spiritualibus præferre solitus. Et *ep. 233.*
infra: Eripe me de potestate Principis
nostri, qui comminationibus me terret,
& Ecclesiæ nostræ bona occupari jubet.
Pro obedientia, quam Papæ tibi quæ sem-
per præstiti, in eum Excommunicationis
& in Ditiones ejus Interdicti sen-
rentiam denunciavi; sed Abbates nostri,
Decani, Parochique obedire detrectant,
dicuntque, se appellavisse, quamvis eis si-
gnificari jusserim, banc Appellationem
esse nullam. Denique ex urbe excessissem,
si tuto fugere licuisset.

Alibi dicit Stephanus: *Laici nos con-* *ep. 235.*
viciantur, minantur, atque in suis ser-

Sæcul. XIII.
A.C. 1203.

Interdicta
Generalia.

ep. 36. 37.

ep. 194.

monibus tam publicis quam privatis nihil frequentius audias, quam ejiciendos esse Sacerdotes, & bona eorum diripienda. Dicunt, contra leges Justitiæ manifeste pugnare, quod in ipsis peccatum alienum puniatur, eisque Sacramenta denegentur, viris Catholicis & Ecclesiæ submissis. Exploratum est nobis Floridorum ingenium, quorum nunquam vana sunt sine effectibus iræ. Expulsi Presbyteris nostris exteros advocare volunt, homines suspectos, aut in Doctrina corruptos.

Hic cognoscimus, quanta ex Interdictis incommoda & pericula nascantur. Nihilominus, quamvis Episcopus Tornacensis istud Interdictum satis rigide servari jussisset, teporis & pusilli animi ab Episcopo Cameracensi accusatus est.

Præterea Stephanus Tornacensis in suis Epistolis de abusu mandatorum Apostolicorum, ad collationem Beneficiorum spectantium, conqueritur, atque de hac re ad ipsum Summum Pontificem scribit in hunc modum: *Sæpe ad nos veniunt nullius meriti homines, quorum nec ortum, nec conditionem, nec an a criminibus immunes sint, novimus; sed nobis Epistolas tuas exhibent, monitis & comminationibus plenas, in quibus nobis precipis, ut omnibus illis, quibus vel nos vel Antecessores nostri, a prima Tonsura us-*

que ad Ordines sacros, manus imposui-
 mus, necessaria ad vitam sustentandam
 suppeditemus, donec eis Beneficium Ec-
 cleasticum, unde vivant, conferamus.
 Ignosce, si quod verum est dicamus, hæc
 mandata nobis nova sunt, quandoquidem
 in Concilio Lateranensi, sedente Alexan-
 dro tertio, omnibus Episcopis præsen-
 tibus suffragantibus, hæc Constitutio de so-
 lis Presbyteris & Diaconis edita est,
 quam bona fide servamus. Sed omnino
 vires nostras superat, ut & numerum
 & nomina eorum, quibus Ordinem Sub-
 diaconatu inferiorem dedimus, retinea-
 mus. Multo minus fieri potest, ut sin-
 gulis vel Beneficia vel alimenta confe-
 ramus. Satius profecto esset neminem
 ordinare, & quam noxia hæc cessatio
 Rei Ecclesiasticæ futura sit, nemo igno-
 rat. Namque in Francia plerique eum
 in finem literarum studiis se dedunt, ut
 ad Ordines admittantur.

In alia Epistola ad Papam data de
 scholis sui ævi ita conqueritur: Sacra-
 rum literarum studium apud nos colla-
 psum est, quia discipuli solis rebus novis
 applaudunt, & Magistri magis gloriam
 quam Doctrinæ veritatem quærunt. No-
 vas Theologiæ Summas & Tractatus
 componunt, quasi vero SS. Patrum O-
 pera non sufficerent. Publice & non il-
 lasa rerum sacrarum reverentia de Di-

Sæcul. XIII.
 A.C. 1203.

Can. 5.
 Sup. Lib.
 LXXIII.
 §. 21.

p. 252.

Sæcul. XIII. *vinitate incomprehensibili, de Trinitate*
A.C. 1203. *& Incarnatione disputatur. Si jus Ca-*
nonicum spectemus; Collectio immensa E-
pistolarum Decretalium sub nomine Ale-
xandri Papæ circumfertur, dum interim
antiqui Canones rejiciuntur.

Novum hoc Volumen in scholis pu-
blice prælegitur, & in tabernis bibliop-
larum ementuris exponitur, videntibus sibi-
que plaudentibus Scriptoribus, cum la-
bores suos minui, & lucrum augeri vi-
dent. Si transeamus ad Artes Libera-
les; Juvenes, qui ad eas addiscendas vir-
idonei sunt, eas docere præsumunt, & no-
men Magistri impudenter jactant. Hi
abjectis Regulis & libris authenticis, in-
ribus vocibus & tricis sophistarum dele-
ctantur, araneis; quæ totæ in musæis co-
piendis occupantur, simillimi. Tuum est,
Sancte Pater! hos abusus tollere, ac me-
thodum docendi disputandique certam &
constantem præscribere.

Alber. an.
1203.

ep. 274.

Cum Gerardus Doctor Duacensis
anno millesimo ducentesimo tertio E-
piscopus Catalaunensis electus fuisset,
& Stephanus Tornacensis, utpote illius
Diœcesis Episcopus, ad solemniam Consec-
rationis, ab Archiepiscopo Remensi
peragendæ, invitaretur, primo quidem
se ob senium & infirmitatem excusavit,
jam enim, inquebat, in septuagesimo
annum vitæ meæ sexagesimum octavum
exple-

explevi (tunc vero annus post partum Sæcul. XIII. Virginis millesimus ducentessimus tertius agebatur & dies secunda Februarii) A. C. 1203.
bujusque corporis resolutionem instare sentio. Postea tamen, Archiepiscopo ipsius Patrono vehementius urgente, inter ingressus est, illi Ordinationi interfuturus. Obiit vero Stephanus eodem anno die nona Septembris, cujus Scripta multa, & inprimis Epistolæ, numero ducentæ octoginta septem, nobis supersunt.

§. LVI.

Pœnitentia Ecclesiastica memorabilis

Anno superiore millesimo ducentesimo secundo Conradum Episcopum Herbipolensem, & Curix Cæsareæ Cancellarium, duo viri equestri Ordinis, *Trith. Chro. Hirsang. 1202. Arn. Lubec. 7. c. 2.* *Bo-* don & Henricus ejus Vasalli trucidaverant, quos judicio persequeretur, quia bona Ecclesiæ suæ usurpabant. Hi, cum pactis ab Episcopo oblatis acquiescere simulassent, Præsulem publice in platea urbis Herbipolensis, in Festo S. Nicolai die sexta Decembris, invadunt, manu dextera & capite truncant, verticis partem, quæ corona Clericali cingebatur, dilaniant, & totum corpus in partes ense dividunt. Qui deinde funus curant,